ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ— Ἀριθμὸς φύλλου 1058 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου 1948

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΑΝΕΝΔΟΤΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΧΡΥΣΩΝ ΛΙΡΩΝ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΠΕΙΘΩΝΤΑΙ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΕΘΕΣΕ ΧΘΕΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΛΙΡΩΝ, Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΤΕΡΑ - ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ - Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

ΑΥΡΙΟΝ Ή ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΚΡΙΣΓΟΥΩΛΝΤ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τσαλδάρη συνεκροτήθη τὸ ἀπόγευμα τετράωρος σύσκεψις τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Μαντζαβίνου, τῶν τέως διοικητῶν κ.κ. Διομήδη καὶ Μαξίμου καὶ τῶν Ἀμερικανῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων Κλαΰ, Πάτερσον, Γκρέγκορυ καὶ Κούμς.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς πιστωτικῆς πολιτικοῦ καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πιστώσεων.

Ἀνεπτύχθησαν διάφοροι γνῶμαι καὶ ἠκούσθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου αἱ ἀντιλήψεις τῶν κ.κ. Διομήδη καὶ Μαξίμου, αἱ ὁποῖαι συνέπεσαν ἐν τῷ συνόλῳ των σχεδὸν πρὸς τὰς Κυβερνητικὰς ἀπόψεις.

Βάσει τῶν συζητηθέντων ἀπεφασίσθη ἐν τέλει νὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Στεφανοπούλου, Βαρβούτη, τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Μαντζαβίνου καὶ τῶν Ἀμερικανῶν Γκρέγκορυ καὶ Πάτερσον, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ μέχρι τῆς Τετάρτης νομοσχέδιον ἀφορῶν τὰς πιστώσεις. Τὸ νομοσχέδιον ἀφοῦ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ μελετηθῇ καὶ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸ Συντονιστικὸν καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ κατατεθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Τὸ νομοσχέδιον θὰ καθορίζῃ ποῖον ὄργανον θὰ ἀσκήσῃ τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν καὶ ποῖον θὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἔλεγχον τῶν παρεχομένων πιστώσεων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ὡς ἀνεκοινώθη, συνεζητήθη καὶ τὸ νομισματικὸν ζήτημα καὶ συγκεκριμένως τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας, διότι εἶναι συνυφασμένον πρὸς τὸ ζήτημα τῶν πιστώσεων καὶ πρὸς τὸ ὅλον οἰκονομικὸν πρόβλημα. Οἱ κ.κ. Διομήδης καὶ Μάξιμος ἀνέπτυξαν ἐπ' αὐτοῦτὰς ἀπόψεις των αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν πρὸς τὰς Κυβερνητικὰς τοιαύτας.

Κατὰ παρασχεθείσας Κυβερνητικὰς πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει ἀνενδότως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ρυθμιστικῆς ἐπεμβάσεως πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος εἰς τὰ φυσιολογικά του ἐπίπεδα ἔναντι τῆς χρυσῆς λίρας, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ νομισματικὴ σταθερότης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖτὴν βάσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γενικωτέρου οἰκονομικοῦ προγράμματος.

Ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως φθάσῃ μέχρι παραιτήσεως ἂν δὲν γίνουν δεκταὶ αἱ ἀπόψεις της φαίνεται ὅτι ἤρχισαν νὰ πείθωνται καὶ οἱ Ἀμερικανοί.

Κατόπιν τούτου σήμερον ἐπέτρεφαν, ἔστω καὶ σιωπηρῶς νὰ παρέμβῃ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας.

Οὕτω ἐνῷ ἡ λίρα ἀνοίξασα τὴν πρωΐαν εἰς τὰς 224.000 δρχ., ἔφθασε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰς 237.000 ἐπενέβη ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς διαθέσεως κάπως σημαντικοῦ ποσοῦ λιρῶν ἐπέτυχε τὴν ὑποτίμησιν τῆς λίρας καὶ τὸ κλείσιμον αὐτῆς εἰς τὰς 226.000 δραχμάς.

Κατὰ γενομένας τὴν ἑσπέραν ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἀνακοινώσεις, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐπεμβάσεως διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας ἠσκήθη σήμερον καὶ θὰ συνεχισθῇ οὐσιαστικωτέρα.

* * *

ΔΗΛΩΣΕΙΣ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης ὁμιλῶν σχετικῶς ἀνεκ,οίνωσεν ὅτι μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς δὲν ὑπάρχουν διαφωνίαι ἐπὶ τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἀσκηθῇ πολιτικὴ ρυθμιστικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὸ νομισματικὸν ζήτημα. Ἐκεῖνο ποὺ συζητεῖται εἶναι ὁ τρόπος καὶ ἡ ἔντασις τῆς ἐπεμβάσεως. Τὸ θέμα ὅμως τοῦτο δὲν συνεζητήθη μὲ τοὺς Ἀμερικανούς.

«Ὅλοι οἱ παράγοντες — εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης — ἀντελήφθησαν ὅτι πρέπει ἡ ἐπέμβασις νὰ γίνεται ἐνεργωτέρα. Οἱ Κυβερνητικοὶ κύκλοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολὴ θὰ συμφωνήσῃ τελικῶς ἐπ' αὐτοῦ».

* * *

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΗΚυβέρνησις εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ σημειώματος τοῦ κ. Γκρίσγουωλντ ἀπάντησίν της, ἡ ὁποία θὰ σταλῇ τὴν Δευτέραν ἢ τὴν Τρίτην εἰς τοῦτον θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος ἀνενδότως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς οὐσιαστικῆς ρυθμιστικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀναπτύσσῃ τὰς ἀπόψεις της καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων τοῦ σημειώματος τοῦ κ. Γκρίσγουωλντ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει σύμπτωσις ἀντιλήψεων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

Ἓν προσχέδιον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Κυβερνήσεως κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ κ. Βαρβούτη ἐτέθη τὴν μεσημβρίαν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ Πρωθυπουργὸς βάσει καὶ τοῦ προσχεδίου τούτου θὰ συντάξῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ σημείωμα τοῦ κ. Γκρίσγουωλντ.

ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΥΡΙΩΣ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

ΕΜΠΛΟΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ;— Η ΑΝΝΑ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΔΙΑ ΛΩΖΑΝΝΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΑ ΕΙΣ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ.— «ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΣΤΙΓΜΗ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ»

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 10 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπ.).— Ὁ ἐν Λωζάνῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀσσοσιέϊτεντ Πρὲς» μεταδίδει ὅτι εἰς συνέντευξίν του πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ τέως Βασιλέως τῆς Ρουμανίας ταγματάρχης Βεργκόττι, ἐδήλωσε σήμερον ὅτι ὁ Μιχαὴλ δὲν πρόκειται «πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον» νὰ νυμφευθῇ τὴν πριγκήπισσαν Ἄνναν τῶν Βουρβώνων, ἥτις ἐνῷ κατηυθύνετο πρὸς Ἑλβετίαν ἀπεβιβάσθη τῆς ἁμαξοστοιχίας της εἰς Λουξεμβοῦργον,ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπί τινα χρόνον «πρὸς ἀνάπαυσιν».

Ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι ἐτόνισεν ὅτι ἡ τέλεσις τοῦ γάμου τόσον συντόμως μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Μιχαὴλ θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐπιχείρημα ὑπὸ τῶν Ρουμάνων κομμουνιστῶν, ἵνα ἐμφανίσουν τὸν τέως Βασιλέα ὡς ἐγκαταλείψαντα τὸν θρόνον του διὰ νὰ «διασκεδάσῃ».

Ὡς κύριον ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Μιχαὴλ ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι ἔφερε τὸν Τίτο, εἰπὼν ὅτι ὁ τέως Βασιλεὺς ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς Βουκουρέστιον τοῦ Γιουγκοσλαύου πρωθυπουργοῦκαὶ ἀφοῦ οὗτος ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Κομιντέρν.

Ὁ ὑπασπιστὴς ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ τέως Βασιλεὺς διατηρεῖ πάντοτε τὴν ἐλπίδα ἐνδεχομένης ἐπανόδου του εἰς Ρουμανίαν καὶ ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἀνεπίσημοι ἀρραβῶνες του ὑπῆρξαν ὁ «ἕτερος λόγος» δι ἀτὸν ὁποῖον ἐξηναγκάσθη οὗτος νὰ παραιτηθῇ, δεδομένου ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ προλάβῃ αὔξησιν τῆς δημοτικότητος τοῦ Βασιλέως, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ ἐπηκολούθει τὸν γάμον καὶ θὰ καθίστα τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἔτι δυσκολωτέραν. Οἱ κύριοι λόγοι πάντως ὑπῆρξαν ἄλλοι.

* * *

ΟΛΙΓΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ

Αἱ ἐκ Κοπεγχάγης συνεχεῖς πληροφορίαι, αἱ φέρουσαι τὴν πριγκήπισσαν Ἄνναν δηλώσασαν ὅτι θὰ συναντηθῇ συντόμως μετὸν Μιχαήλ, ἐνδέχεται νὰ γίνουν ἀμέσως οἱ γάμοι καὶ ὅτι τὸ ζεῦγος πιθανὸν νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν ἢ Ἀμερικήν, ἐγίνοντο δεκταὶ μὲ εἰρωνικὴν διάθεσιν ἀπὸ μέρους μελῶν τοῦ Βασιλικοῦ περιβάλλοντος ἐν Λωζάνῃ τονιζόντων ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠσχολεῖτο πρὸς ὥρας μὲ «σπουδαιότερα ζητήματα». Καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ πριγκήπισσα εὑρίσκετο χθὲς καθ' ὁδὸν καὶ ἐλέγετο ὅτι κατηυθύνετο εἰς Ἑλβετίαν, ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι ἐπέμενεν ὅτι αὕτη δὲν ἔρχεται πρὸς συνάντησιν τοῦ Βασιλέως. Ὅταν ἐγνώσθη σήμερον ὅτι αὕτη πρόκειται νὰ παραμείνῃ εἰςΛουξεμβοῦργον, παρετήρησε μειδιῶν «δὲν σᾶς τὸ εἶπα χθές»; καὶ ἐπανέλαβενὅτι «δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμὴ διὰ τοιούτου εἴδους ζητήματα».

* * *

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Παρατηρεῖται συναφῶς ὅτι τὸ κυριώτερον πρόβλημα ὅπερ ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁΜιχαὴλ εἶναι τὸ οἰκονομικόν, κατὰ τὸν ἰδιαίτερόν του δὲ γραμματέα Ἰωαννίτσι ρόν του δὲγραμματέα Ἰωαννίτσου ὅλοι ἀνεχώρησαν ἐκ Ρουμανίας συναποκομίζοντες ἐλάχιστα χρήματα, καίτοι δὲ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βασιλέως διεξάγουν ἐν Ρουμανίᾳ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀποδέσμευσιν μέρους τῆς Βασιλικῆς περιουσίας, οὐδεμία ἔνδειξις μέχρις ὥρας ὑπάρχει περὶ εὐνοϊκῆς τινὸς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς. Ὁ Μιχαὴλ προσπαθεῖ ἐπίσης νὰ ἐπιτύχῃ τὴν χορήγησιν διαβατηρίων συγγενῶν καὶ φίλων του παραμεινάντων ἐν Ρουμανίᾳ καὶ διὰ τὴν τύχην τῶν ὁποίων ἀνησυχεῖ.

Ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι εἶπεν ἐπίσης ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ παραμείνῃ πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ του, θεωρῶν τοῦτο ὡς τὸ πρώτιστον καθῆκον του. «Αὐτὸς ἤρχισε τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐν Εὐρώπῃ ὅταν διέταξε τὴν ἀνακωχὴν—ἐσυνέχισεν ὁ ὑπασπιστής του — καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀγωνιζόμενος μέχρις ὅτου δυνηθῶμεν ὅλοι οἱ ἐξόριστοι νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς χώρας μας».

Ἀναφερόμενος μετὰ δυσφορίας τινὸς εἰς τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν παραίτησιν γεγονότα,ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι εἶπεν ὅτι ὁ Μιχαὴλ προέβλεπε πρὸ τῆς εἰς Ρουμανίαν ἐπιστροφῆς του τὴν ἐξέλιξιν, ἐπέμεινεν ἐν τούτοις νὰ λάβῃ τὴν θαρραλέαν ἀπόφασιν περὶ ἐπανόδου του ἐκεῖ, διότι ἐθεώρει ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ καθῆκον του. «Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς Βουκουρέστιον — ἐσυνέχισεν ὁ Βεργκόττι — ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀπαγορεύσῃ τὸν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως σημαιοστολισμόν. Ἀκολούθως δὲ προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐμφανίσῃ τὸν λαὸν ὡς ἀπεχθανόμενον τὴν Μοναρχίαν καὶ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ ἐγκαθιδρυομένην τὴν Δημοκρατίαν, δημοκρατίαν ὅμως κομμουνιστικὴν μὲ καθαρῶς κομμουνιστικὴν Κυβέρνησιν».

Ὁ ταγματάρχης Βεργκόττι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ θετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν μελλοντικῶν σχεδίων τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐνδέχεται νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως ἐν Ἑλβετίᾳ, νὰ νυμφευθῇ ἐνδεχομένως ἀργότερον τὴν πριγκήπισσαν Ἄνναν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἄμεσον τέλεσιντῶν γάμων.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΣΟΒΑΡΑΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΥΧΟΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ὁ ἐν Λαίηκ Σαξὲς ἀνταποκριτὴς τοῦ Γαλλικοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων ἐπιβεβαιοῖ, ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐλήφθη χθὲς εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ ΟΗΕ, θὰ δημοσιευθῇ μετὰ μίαν ἑβδομάδα. Οἱ κύκλοι τοῦ ΟΗΕ τονίζουν ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Ἐπιτροπή, εἰς τὴν ἔκθεσίν της καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα εἶναι σοβαρά, προσθέτει δέ, ὅτι εἰς περίπτωσιν κα τὴν ὁποίαν ἡ «κυβέρνησις" Μάρκου ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν γειτονικῶν χωρῶν, θὰ ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως συγκληθῇ εἰς ἔκτακτον σύνοδον ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων.

Ἀγγελθείσης τῆς λήψεως εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῆς ἐκθέσεως τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς «Κυβερνήσεως Μάρκου» οἱ ἐπίσημοι Ἑλληνικοὶ κύκλοι ἐξέφραζον σήμερον τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν των διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀντιμετώπισε τὸ ζήτημα.

Συναφῶς, ἐγνώσθη σήμερον ὅτι ἡ ἔκθεσις θὰ ἀνακοινωθῇ κατ' αὐτὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις, ἐν τῷ μεταξύ, συζητεῖ περὶ τῆς περαιτέρω ἐνεργείας της.

* * *

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐδόθη σήμερον πρὸς δημοσίευσιν ἡ ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθεῖσα ἔκθεσις ἀναφορικῶς μὲ τὸ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου συντελεσθὲν ἔργον της.

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἐταχυδρομήθη ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ ΟΗΕ.

Ἡ ἔκθεσις ἐν ἀρχῇ τονίζει τὴν ἄρνησιν τῶν γειτόνων, ὅπως συνεργασθοῦν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της προσθέτουσα ὅτι ἐνῷ ἀπὸ τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἐκλήθησαν οὗτοι νὰ μετάσχουν τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεμία ἐλήφθη εἰσέτι ἀπάντησις.

Περαιτέρω ἡ ἔκθεσις λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ παρακολουθεῖ μετὰ μεγάλης ἀνησυχίας τὰς προσφάτους ἐξελίξεις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ζώνην ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρονται αἱ συστάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐλλείψει — λέγει—ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων ἐξαιρέσει τῆς Ἑλληνικῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν πληροφορίας καὶ δηλώσεις γενομένας δημοσίᾳ καὶ ἐσημείωσε τὰς κάτωθι ἐνδείξεις περὶ τῆς στάσεως τῶν τεσσάρων ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰς συστάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἀναφέρεται ἐπίσημος δήλωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ δηλώσεις τῶν Τίτο, Χότζα καὶ Δημητρώφ καὶ ἄλλων ἡγετῶν τῶν γειτονικῶν χωρῶν διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ἀποδοκιμάζουν τὴν Ἐπιτροπήν. Μετὰ ταῦτα ἡ ἔκθεσις ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες βελτιώσεως τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν γειτόνων της καὶ περαίνει ὡς ἑξῆς:

Τὸ τελευταῖον πολιτικὸν γεγονὸς τὸ ἐνέχον περισσοτέραν σημασίαν εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ ἀνακήρυξις τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1947, τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς προσωρινῆς «Δημοκρατικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως» ἐχούσης τὸν Μάρκον ἐπὶ κεφαλῆς. Τοῦτο ἠκολούθησε τὴν δήλωσιν τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1947,τοῦ Ζαχαριάδη, ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, καθ' ἣν ἡ δημιουργία Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἦτο ζήτημα ἡμερῶν.

Αἱ δυνατότητες τῆς δημιουργίας τοιούτου εἴδους Κυβερνήσεως ὡς καὶ αἱ συνέπειαί της ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς».

Μία σοβαρὰ προπαρασκευαστικὴ προεργασία συνεπληρώθη, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς νὰ παράσχουν λεπτομερεῖς τινὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας κρίνει ἀναγκαίας.

Δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ κυρίως κατὰ τὴν ἀρχικὴν φάσιν ὅτι, αἱ ἐργασίαι τῆς ὑποεπιτροπῆς ἤθελον εἶναι ἀποτελεσματικαὶ ἐὰν συνεπληρώνετο αὐτὴ διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πολωνίας, ὡς προεβλέπετο ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν ὠφεληθῇ ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν Κυβερνήσεων Βουλγαρίας, Ἀλβανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας, ἥτις δὲν προσεφέρθη καὶ οὔτε προσφέρεται εἰσέτι.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται πρὸς τὸ παρὸν εἰς ἀδυναμίαν νὰ διαπιστώσῃ οἱανδήποτε ἔνδειξιν συμφωνίας ἑκατέρωθεν, πρὸς τὰς συστάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς «προσωρινῆς Ἑλληνικῆς δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως», ἡ ἐπιτροπὴ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς συνεπείας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπέρρεον ἐκ τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς ὡς ἄνω «Κυβερνήσεως» μιᾶς οἱασδήποτε ἐκ τῶν Κυβερνήσεων πρὸς τὰς ὁποίας ἀπευθύνονται αἱ συστάσεις τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασίν της, τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1947, ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἁρμοδιότης της εἶναι νὰ παρακολουθῇ κατὰ πόσον αἱ 4 ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις ἀκολουθοῦν τὰς ἐν λόγῳ συστάσεις, ὡς καὶ νὰ τὰς βοηθῇ νὰ συμμορφοῦνται πρὸς αὐτάς, εὑρίσκεται ἤδη ὑποχρεωμένη νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον μία τοιαύτη ὀργάνωσις θὰ ἐκινδύνευε νὰ καταστήσῃ τὴν τήρησιν τῶν συστάσεων ἀδύνατον καὶ ἂν συνεπῶς γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰἐδικαιολόγουν μίαν σύστασιν ἐκ μέρους της διὰ σύγκλησιν ἐκτάκτου συνεδριάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως, βάσει τῆς παραγράφου 8 τῆς ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ λάβουν χώραν.

* * *

ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 10 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Εἰς τοὺς κύκλους τῆς ἐνταῦθα μονίμου Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείαςπλησίον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἡ ληφθεῖσα σήμερον εἰς τὴν Γραμματείαν ἔκθεσις τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν φαίνεται ὅσον ἀρχικῶς ἀνεμένετο ἀποφασιστική. Καὶ τοῦτο διότι ἂν καὶ χαρακτηρίζει τὴν κατάστασιν ὡς σοβαρὰν δὲν προτείνει ἄμεσον ἐνέργειαν δηλαδὴ ἄμεσον σύγκλησιν τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως ἢ ἀνάθεσις τῆς προκαταρκτικῆς μελέτης τοῦ ζητήματος εἰς τὴν μικρὰν συνέλευσιν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνεμένετο ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν τοιαύτην τελικὴν διατύπωσιν τῆς ἐκθέσεως εἶνε προφανὲς ὅτι ὀφείλεται καὶ ἡ ἐπί τινας ἡμέρας καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς της, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναγγελθῆ ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἐνωρίτερον.

Ἡ ὑποβληθεῖσα ἔκθεσις ἐξαρτᾷ τὴν ἀπόφασιν περὶ συγκλήσεως ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἑλληνικῶν κύκλων στοιχεῖα προδίδοντα ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως θὰ εἶναι, εἴτε ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Μάρκου ὑπὸ τῶν βορείων γειτόνων, εἴτε ἡ περισσότερον ἐμφανὴς βοήθεια πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς παροχῆς περισσοτέρου ὑλικοῦ, ὡς π. χ. ἀεροπλάνων. Εὐθὺς ὡς συντρέξουν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ συγκληθῇ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις ἢ τοὐλάχιστον θὰ γίνῃ προκαταρκτικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὴν Μικρὰν Συνέλευσιν.

Πάντως ὁ κ. Κύρου δὲν ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἀσχοληθῇ καὶ ἐνωρίτερον ἡ ΜικρὰΣυνέλευσις μὲ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, τοῦτο δέ, καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας ἀποτελεῖ ἤδη θέμα συζητήσεων μεταξὺ τῆς Γραμματείας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπειῶν.

ΟΙ ΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Η ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Ἰδιαιτ. ἀνταπόκρισις).— Καθὼς σᾶς ἐτηλεγράφησα ἐν καιρῷ, διεκομίσθησαν ἐνταῦθα 70 τραυματίαι τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς Κονίτσης, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθη ἡ Α. Μ. Βασίλισσα Φρειδερίκη. Ἡ Α. Μ. διένειμε διάφορα δῶρα εἰς τοὺς τραυματίας, ἐνῷ ὁ σωματάρχης ὑποστράτηγος κ. Καλογερόπουλος ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς τὸν πολεμικὸν σταυρόν. Οἱ τιμηθέντες εἶναι:

Ταγματάρχαι Ἠλ. Παπαγιανπουλος, Β. Γιαννημάρας, ἀνθ)γοὶ Β. Δερδελάκης καὶ Ἰω. Βάγιας, στρατιῶται Ἠλ. Ἠλιόπουλος, Παν. Πασίδης, Παντ. Ἀλιανός, Σπ. Δημάκης, Κοσμᾶς Τζώρτζης, Γ. Καλογράνης, Σπ. Μπέσιος, Εὐστ. Καρανίκας, Θεοδ. Κοντός, Ἀθ. Παπαδημακόπουλος, Λάμπρος Γιώτης, Εὐάγ. Γκαβούνης, Δημ. Κασκόρας, Χρ. Παπούλιας, Σπ. Παπᾶς, Ν. Μπιζάνης, Παῦλ. Κουτούλας, Χαρ. Κατσέλιος, Ἰω. Τζιαλόπουλος, Σωτ. Μαζαράκης, Ἀνδρ. Ζαφειρόπουλος, Β. Κονδύλης, Δημ. Ἀρβανίτης, Γ. Καρακάσης, Ζώης Ζουγκλῆς, Φωτ. Λιλῆς, Θεμ. Δήμου, Σπυρ. Πανταζόπουλος, Παῦλ. Ἀναστασόπουλος, Ἀριστ. Κομίνης, Ἰω. Μήσιος, Ἰω. Ἐμμανουηλίδης, Κ. Τσιάκαλος, Ἰω. Δαβώνης, Δημ. Βουρδούκης, Ν. Μολυδρῆς, Δημ. Δημητρίου, Γ. Παρσαλίδης, Γ. Τάκος, Ἠλ. Νίκου, Τ. Στούπας, Ἀριστ. Μούσιος, δεκανεὺς Κοσμᾶς Κοσμᾶς, Δημ. Ἀντωνίου, λοχίας Β. Γιαννάρης καὶ ἀνθ)γὸς Χαρ. Πρωτοσυγγέλου, ὑπολοχαγὸς Μανόπουλος, ἐπιλοχίας Θεοδ. Κωστάκης, λοχίας Ἀντ. Φίλιος καὶ στρατιῶται Π. Φυτρίλης, Ἠλ. Ἀποστόλου, Ἰω. Σαμιοκαλῆς, Λάμ. Πανάνος καὶ Εὐσταθ. Κωνσταντίνου.

Θ. Λ—κος

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Γκρίσγουωλντ, ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς των πλευρᾶς, πιθανὸν νὰ εἶναι ὀρθαί. Ἡ πλευρὰ ὅμως αὐτὴ οὐδόλως ἐνδιαφέρει. Σήμερον ὅ,τι κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὅ,τι χρῄζει ἐπειγούσης ἀντιμετωπίσεως εἶναι ἡ πρᾶξις, ἡ πραγματικότης, τῆς ὁποίας αἱ ἐκδηλώσεις κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστοι εἶναι. Κατὰ ποῖον, λοιπόν, τρόπον θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάσχεσις τῆς ὑψωτικῆς τάσεως τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς ἀνατιμήσεως τῶν εἰδῶν; Κατὰ ποῖον τρόπον ἡ ἀφηνιάσασα ἀγορὰ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἐπίπεδα σταθερᾶς ἠρεμίας; Εἶναι τὰ ἐρωτήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀγωνιωδῶς ἀναμένει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπάντησιν ἔμπρακτον, διὰ τῆς ἀμέσου ἐφαρμογῆς ἀποφασιστικῶν καὶ τελεσφόρων μέτρων.Τώρα τὸ ποῦ ὀφείλεται καὶ τὸ πῶς προῆλθεν ἡ νέα κρίσις δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν τοὺς ἁρμοδίους καί, κατὰ μείζονα λόγον, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν ρυθμιστικὸν παράγοντα εἰς ὅλας τὰς οἰκονομικὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως. Διότι ὁδηγεῖ εἰς σύγχυσιν καὶ εἶναι ἀτύχημα, ἀντὶ νὰ ἀναζητοῦνται τὰ δραστικώτερα φάρμακα διὰ τὴν σωτηρίας ἑνὸς βαρέως ἀσθενοῦς, οἱ εἰδικοὶ νὰ συζητοῦν περὶ τὸ προσκεφάλαιόν του περὶ τῶν λόγων, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκεται εἰς τὴν κλίνην τῆς ἀγωνίας. Ὅπως ἀτύχημα ὑπῆρξεν ἐπίσης ὁ παραλληλισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς καταστασεως μὲ παρεμφερεῖς συνθήκας, εἰς ἄλλας χώρας κρατούσας. Διότι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑπενθυμίσῃ κανεὶς εἰς τὸν κ. Γκρίσγουωλντ ὅτι οὐδαμοῦ ὑφίστανται συνθῆκαι ὁμοιάζουσαι μὲ τὰς ἐν Ἑλλάδι. Οὐδαμοῦ ἀλλοῦ, αὐτὴν τὴν στιγμὴν διεξάγεται πόλεμος. Καὶ οὐδεμία ἄλλη, χώρα, πλὴν τῆς ἰδικῆς μας, τὸν ὑφίσταται ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ τὸν κερδίζει μὲ τόσον αἷμα καὶ τόσας θυσίας...

*

Εκ πολλῶν ἐνδείξεων, ὡς ἀνεγράφη, διαφαίνεται πρόθεσις τῶν συμμοριτῶν, ὅπως ἐνεργήσουν μίαν νέαν ἐπίθεσιν. Προφανῶς ἡ ἡγεσία των ζητεῖ εὐκαιρίαν ἐξιλεώσεως διὰ τὴν ἀποτυχίαν των εἰς Κόνιτσαν, διὰ τὴν ὁποίαν μάλιστα, διασταυρούμεναι πληροφορίαι ἀναφέρουν, ὅτι ζητοῦνται ἤδη εὐθύναι καὶ ἐνεργεῖται, κατ' ἐντολὴν τῆς «Κόμινφορμ" ἀμείλικτος ἐκκαθάρισις μεταξὺ τῶν «καπεταναίων». Οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, ὅτι δὲν θὰ συνεχωρεῖτο ἡ ἀδυναμία των νὰ ἐπιτύχουν ἔστω καὶ δι' ὀλίγας ὥρας ἔλεγχον ἐπὶ λωρίδος Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Πιθανὸν ἐπίσης νὰ παρασκευάζεται κάποια ἄλλη ἀπόπειρα, ὅπως φέρουν αἱ πληροφορίαι. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι, ἐὰν ἐκδηλωθῇ θὰ ἔχῃ τὴν ἰδίαν ἔκβασιν μὲ ἐκείνην τῆς Κονίτσης. Οἱ συμμορῖται θὰ διδαχθοῦν ὅτι τὸ δὶς ἐξαμαρτεῖν στοιχίζει πολύ.

*

Δὲν εἶνε σουρρεαλιστικὸς πίναξ. Εἶνε ἡ σημαία τῆς νέας Ρουμανικῆς «Λαϊκῆς Δημοκρατία". Φόντος: Μπλέ, κίτρινο καὶ κόκκινο. Εἰς τὸ βάθος μία καπνοδόχος, ἕνας ἐργάτης, σιτηρὰ —νὰ ἐκφράζῃ νοσταλγίαν τὸ τελευταῖον αὐτὸ εἶδος;— καὶ ἕνας ἀνατέλλων ἥλιος. Ἐν τούτοις ὅλος αὐτὸς ὁ συνωστισμὸς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντικατασταθῇ χωρὶς ζημίαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μεγαλοφυῶν συμβολιστῶν, ἂν ἔμενεν ἕνα: Τὸ κόκκινο χρῶμα! σιτηρά, ἡλίους, χαρές, ἐργοστάσια τὰ ἐκφράζει ἐπαρκῶς!...

*

Ο κ. Βασ. Τσιμπιδάρος, ἐκ τῶν ἀρίστων νέων δημοσιογράφων, κληθεὶς ὑπὸ τῆς «Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας", θὰ δώσῃ σήμερον εἰς τὸ Πατραϊκὸν Κοινὸν μίαν εἰκόνα ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἔπος τῆς Κονίτσης. Εὑρέθη ἐκεῖ ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἐμπρός", ἔζησε καὶ τὰς στιγμὰς τῆς ἀγωνίας καὶ τὰς στιγμὰς τῆς νίκης, γνωρίζει πολλὰς λεπτομερείας καὶ πολλὰς σελίδας ἡρωισμῶν καὶ θυσιῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ μὲ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀρετάς του εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη πρὸ τινων μόλις ἡμερῶν, ἡ διάλεξίς του δὲν ἐπληροφόρησεν ἁπλῶς, ὡς εὐσυνείδητος ρεπόρτερ τὸ ἀκροατήριόν του. Τὸ ἔθελξε καὶ ὡς τεχνίτης τοῦ λόγου. Δικαίως λοιπὸν ἡ σημερινὴ ὁμιλία προσλαβάνει πρόσθετον ἐνδιαφέρον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

ΜΕ ΤΑΧΥΝ ΡΥΘΜΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ 10ΠΛΑΣΙΑΣΘΗ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 10 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ὁ ναύαρχος Λουΐς Ντένφηλντ, ὁ διάδοχος τοῦ ἀποχωρήσαντος ναυάρχου Τσέστερ Νίμιτς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀμερικανικῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων ὁμιλῶν σήμερον ἀπὸ ραδιοφώνου ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Ναυτικὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχει σημαντικὴν ἔλλειψιν ἀνδρῶν καὶ πλοίων διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ καταγάγῃ νίκην εἰς ἕνα νέον πόλεμον. «Θὰ κάμῃ ἀναμφιβόλως, προσέθεσεν, ἀρίστην ἐμφάνισιν ἐν ἦ περιπτώσει παρουσιασθοῦν ἀνωμαλίαι καὶ διαταραχαί, διὰ διὰ νὰ καταγάγῃ ὅμως ἀποφασιστικὴν νίκην εἰς γενικὴν σύγκρουσιν θὰ ..έπῃ νὰ αὐξηθῇ κατὰ τὸ δεκαπλάσιον καὶ δὴ ἄνευ καθυστερήσεως. Τὸ εὐτύχημα, ἐν τούτοις, εἶναι, ὅτι, διαθέτομεν μεγάλας καὶ ἀποτελεσματικὰς ναυτικὰς ἐφεδρείας, ἀποτελουμένας κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἀπὸ ἔχοντας πολεμικὴν πεῖραν καὶ ἐκπαίδευσιν ἐφέδρους".

Ὁ ναύαρχος Ντένφηλντ, συνεχίζων ἐτόνισε: «Θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην τόσον ἀεροπλάνων ὅσον καὶ ἐμψύχου ὑλικοῦ καὶ ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ ἀεροπλανοφόρων μας εἰς ἀεροπλάνα, ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικανικὴ Βιομηχανία καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐργάται θὰ δυνηθοῦν νὰ παραγάγουν τοιαῦτα ἀεροπλάνα.

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ

***ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ** 10 Ἰαν. (Ἰδ. ὑπ.) Ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος δημοσιεύει μετ' ἰδιαιτέρας ἐμφάσεως τὴν εἴδησιν περὶ παραχωρήσεως ὑποβρυχίων εἰς τὴν Τουρκίαν, ὁ δὲ Τσάρλς Χέρντ εἰς τοὺς «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ παραχώρησις τῶν ὑποβρυχίων αὐτῶν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ σχεδίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τοῦ ἐκ Ρωσσίας κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχουν αἱ δύο αὐταὶ χῶραι. Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἐπίκειται ἡἀναγγελια παραχωρήσεως ὑποβρυχίων καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.*

Ἀνακοίνωσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν λέγει ὅτι 350 περίπου ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ Τουρκικοῦ ναυτικοῦ εὑρίσκονται τώρα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἢ θὰ φθάσουν συντόμως διὰ νὰ παραλάβουν τὰ παραχωρούμενα εἰς τὴν Τουρκίαν σκάφη καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς αὐτά.

Μολονότι ἡ παραχώρησις τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὴν Τουρκίαν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν ναυτικὸν ὡς συνήθη ἐνέργεια κατ' ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συσχετισθῇ μὲ τὸς ἄλλας κινήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν ἀποστολὴν χιλίων πεζοναυτῶν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν.

"ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΟΥ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπ'). — Τὸ περιοδικὸν «Θεατής» εἰς ἄρθρον του γράφει τὰ ἑξῆς: «Οὔτε αἱ μάχαι τῆς Ἠπείρου, οὔτε ἡ ἀναχώρησις διὰ τὴν Ἑλλάδα Ἀμερικανῶν πεζοναυτῶν μὲ ἄφθονα ἐφόδια παρέχουν ἐλπίδα ταχυτέρου τερματισμοῦ ἢ ἔστω καὶ διακοπῆς τῆς τελευταίας ἀνησυχητικῆς ἐξελίξεως. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς φέρεται ὁλοέν πλησιέστερον πρὸς τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἀνταρτῶν χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτυγχάνεται πλήρως αὐτή. Οὔτε ὑπάρχει μεγάλη ἐλπὶς εἰρηνεύσεως καὶ ἀποτελεσματικῆς σφραγίσεως τῶν συνόρων ὅταν τὸ ἔδαφος καὶ οἱ πόροι τῆς Γιουγκοσλαυΐας εὑρίσκονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μάρκου καὶ ἡ ἀναδημιουργία τῶν δυνάμεων τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνοσαμύνης παραμένει ἀσυμπλήρωτος εἰσέτι.

Ἡ τελευταία Ἀμερικανικὴ χειρονομία ὑπῆρξε κάπως τελεσφορωτέρα τῆς ἁπλῆς διαμαρτυρίας, τίποτε ὅμως περισσότερον.

Ἡ μετακίνησις τῶν πεζοναυτῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τῇ ἀποφασιστικῇ εὐθύνῃ τοῦ Προέδρου ἂν ὅμως πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇστρατιωτικὴ ἐπέμβασις θὰ ἀπαιτηθοῦν ἰσχυρότεραι δυνάμεις στρατοῦ τοῦ ἤδη ἀποστρατευομένου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Κογκρέσσου.

Ἡ συνέχισις ὅμως τῶν σποραδικῶν συγκεντρώσεων ἐπὶ τῆς μακρᾶς Ἑλληνικῆς μεθορίου μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἐπέμβασιν ἀρκετὰ μεγάλην ὥστε νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰς διαμαρτυρίας ἀρκετὰ δὲ μικρὰν διὰ τὰ κρίσιμα ἀποτελέσματα, εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς ἐπιδιώκουν οἱ βόρειοι γείτονες τῆς Ἑλλάδος. Ἡ χειρίστη συνέπεια θὰ ἦτο ἡ ἀπογοήτευσις τῆς μὴ κομμουνιστικῆς μερίδος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ νὰ ἀποβῇ τελεσφορωτέρα ἡ τελευταία δρᾶσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Ἀμερικανῶν δέονν'ἀποτελέσῃἀπαρχήν".

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Η ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΤΗΣ «ΓΑΤΑΣ» ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΑΒΔΙΣΜΩΝ - Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ - ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ

ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Β΄

Κεντρικὴ ἰδέα περὶ ἣν στρέφεται τὸ ὑπὸ ψήφισιν σχέδιον Νόμου εἶναι ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς συγχρόνου ποινικῆς ἐπιστήμης, ὅτι ἡ ποινὴ δὲν εἶναι ἀφῃρημένη καὶ μεταφυσικὴ νομικὴ ἔννοια, ἄσχετος πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐγκληματίου, ἀλλὰ μέσον κοινωνικῆς ἀμύνης, κατὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ βελτιώσεως τοῦ ἐγκληματίου λυσιτελὲς τότε μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε παραβλεφθῇ ἡ καθ' ὅλου προσωπικότης τούτου.

1. ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

Κατὰ τὴν τελευταίαν χρονικὴν περίοδον σημειοῦται μεγάλη κίνησις ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. Τὸ πρῶτον βῆμα ἐγένετο τὸ 1931 ὅτε ἀπηγορεύθη ἡ ἐπιβολὴ θανατικῆς ποινῆς ἐπὶ ἐγκύου γυναικός. Ἀφορμὴν πρὸς ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἔδωσεν ἡ συγκίνησις ἡ προκληθεῖσα ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ ἐξ ἀφορμῆς θανατικῆς καταδίκης γυναικός, ἥτις πιεζομένη ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς πείνης, ἐφόνευσε τὸ τέκνον της. Κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ μήπω ψηφισθέντος λόγῳ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου σχεδίου νόμου, ἡ παράταξις ἡ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς ποινῆς ταύτης, εἶχε τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, πλὴν ὅμως κατὰ Μάϊον 1940 ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα ἀδικήματα, ὡς τῆς προδοσίας καὶ τοῦ σαμποτάζ. Ἀξιοσημείωτον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἔντασιν τῆς κρίσεως κατὰ τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον, λόγῳ τῆς ἐπικινδύνου καμπῆς τοῦ πολέμου,δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀκούωνται ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ εὐθαρσεῖς συνήγοροι ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς ποινῆς ταύτης, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις προδοσίας κλπ., ὡς βαρβάρου καὶ ἀναχρονιστικοῦ τρόπου τιμωρίας ἐξοβελιστέου ἀπὸ ἀνθρωπίνην κοινωνίαν προοδευτικὴν καὶ πεπολιτισμένην. Τὸ νέον σχέδιον νόμου οὐδόλως μνημονεύει τὴν πρότασιν τὴν υἱοθετηθεῖσαν παρ' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καθ' ἣν συνιστᾶται ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς ὑπὸ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα πέντε ἐτῶν, καθ' ὃ θὰ ἐμελετᾶτο ἡ σκοπιμότης τῆς ὁριστικῆς καταργήσεως τῆς ποινῆς ταύτης. Ἡ μόνη σχετικὴ διάταξις τοῦ σχεδίου, σχετικῶς πρὸς τὴν θανατικὴν ποινήν, εἶναι ἡ τοῦ ἄρθρου 15 τὸ ὁποῖον καθιεροῖ μεγαλείτερον ὅριον ἡλικίας, καθ' ὃ δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν. Ἐνῷ κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον θανατικὴ ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται κατὰ προσώπου ἡλικίας μικροτέρας τῶν 18 ἐτῶν, ἤδη διὰ τοῦ σχεδίου, ἐπεκτείνεται ὁ περιορισμὸς τῆς θανατικῆς ποινῆς μὴ ἐπιβαλλομένης ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς ἦτο μικροτέρας ἡλικίας τῶν 18 ἐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

2. ΜΑΣΤΙΓΩΣΙΣ

Προβλέπεται ἡ κατάργησις τῆς ποινῆς τῶν σωματικῶν βασάνων (μαστιγώσεως καὶ ραβδισμῶν) τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπιβάλλουν τὰ δικαστήρια, πλὴν τῆς περιπτώσεως διαπράξεως βιαιοπραγιῶν κατὰ τῶν δεσμοφυλάκων. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μοναδικῇ ταύτῃ περιπτώσει αἱ μαστιγώσεις περιορίζονται εἰς 18 τὸ πολὺ κτυπήματα διὰ ράβδου ἢ μαστιγίου ἐπὶ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 21 ἐτῶν καὶ εἰς δώδεκα κτυπήματα τὸ πολύ, καταφερόμενα μόνον διὰ ράβδου διὰ τοὺς μικροτέρας ἡλικίας ἐγκληματίας.

3. ΠΟΙΝΑΙ ΣΤΕΡΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Καταργεῖται ἡ διάκρισις μεταξὺ ἐγκαθείρξεως μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων καὶ ἐγκαθείρξεως ἄνευ τοιούτων ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τριχοτόμησις τῆς ποινῆς φυλακίσεως, ἡ καθιερωθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898. Τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα φυλάκισις θὰ ὑπάγωνται ὅλαι αἱ περιπτώσεις. Ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται ὅτι τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα ἀποτελοῦν θλιβερὰν καὶ ἀναχρονιστικὴν ἀναδρομὴν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ κυλινδρικοῦ τροχοῦ καὶ ἄλλων βαναύσων μέσων.

4. ΠΟΙΝΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ

α). Φυλάκισις. ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἐγκαθείρξεως ἐν φυλακῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπαγγέλλεται παρὰ τῶν πρωτοβαθμίων πολυμελῶν Δικαστηρίων κατὰ προσώπων ἡλικίας μικροτέρας τῶν 15 ἐτῶν, ἐνῷ διὰ τὰ Μονομελῆ Δικαστήρια ὁ περιορισμὸς οὗτος ἰσχύει μέχριτῆς ἡλικίας τῶν 17 ἐτῶν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι τὸ νέον σχέδιον νόμου καθιερώνει τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως κατὰ προσώπου ἡλικίας μικροτέρας τῶν 21 ἐτῶν, εἰ μὴ μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου δὲν κρίνεται πρόσφορος εἷς ἐκ τῶν ἠπιωτέρων τρόπων στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. Ὡσαύτως παρέχεται ἐξουσιοδότησις εἰς τὸ Ὑ-

[illegible]